

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiæ & Iuris Canonici Doctoris |||
celeberrimi, ac Ecclesiæ Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XXXIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

niam humilimè deprecatus. Interea Phrisones ab Theoderico Flandrensi, Arnulphi Gandauensis filio, oppugnantur, ad necem patris, quem oppresserant, vindicandam. Imperator illi adiungit Gotfridum quendam, quem nuper creauerat Lotharingiae & Brabantiae ducem. Cumq; congressi manus conseruissent, vox insonuit, (incertum vnde) Fugite, fugite. Non poterant no[n] terreri ducales, qui se diuinitus admoneri sunt arbitrati. Ilicet in fugam conuersi, multi à paucis Phrisonibus ceduntur: Dux capit, & in redemptionem suam Imperatorem illis reconciliari instituit & perfecit, qua conditione relaxatur. Rodulphus autem rex Burgundiae, insolentijs suorum Burgundionum fatigatus, deliberauit regnum Henrico Imperatori submittere: quod cum proceres intelligerent, simulata illum satisfactione placantes, ab ea intentione tum reuocauerunt. Inde Imperator natalem diem Coloniæ celebrans, Heribertum archiepiscopum, olim à se male habitum, satisfactione placauit. Cui reconciliatus archiepiscopus edixit se propediem moriturum: quod & factum est, claruitq; mortuus miraculis.

C A P V T X X X I I I .

ERAT inter alia Henrico Imperatori bellum in regem Poloniæ Boleslaum, quem secundus, & ut alij scribunt, tertius Otto corona donauit. Is iugi bello tonabat in proximos Saxones: aliquandò excursionem producens ad confinia Magdeburgi. Imperator, assumpto rege Vngariae Stephano sororio suo, mouit in Polonum, & commisso prælio, altera post Bartholomai die, per pulit regem imperata facere. Inde Verbenam conuersus, scandalis congregitur, qui ad mare Germanicum accolunt. Arcem Arnsborg extruens,

R 4 & du-

& duos gentis principes captos, in pœnam perfidie, in
Wolmerstede sublimi fecit appendi. Sed Boleslao regi
Poloniæ in fata concedente, filius eius Mistrwoi rebe-
lionem renouauit: tributa pernegabat, nec villa curauit
facere imperata. Duxit in illum quoq; Henricus Im-
perator, & armis perdomitum, docuit nō temnere Ma-
iorum cōstituta. Renouabat ille Imperatori sacramen-
ta, & iam reconciliatus, orabat auxiliū in Russos. Im-
perator illi Saxones permisit, quibus in societatem a-
morum assumptis, longa expeditione gentem aggredi-
tur, & victor legem imponit, vt essent Christiani: Ec-
clesiæ tamen Orientali se potius quam Romana Oc-
identalî conformârunt. Memoranda plurima vidit hu-
etas. Chorizantes in Colbeke villa Halberstadensi in-
lenter sacra nocte Dominicæ Nativitatis, in cæmetere
sancti Magni, iuuenes & viri cum fœminis, inconci-
nis clamoribus ebrij duxere choreas: Rogati à sacerdo-
te sacra facturo, nè diuinum officium interrumperent,
nihil feceré minus. Ille ad impatientiam versus, corri-
ptusq; zelo & indignatione diuinæ iniurie & contem-
ptu in religionem: Quando, inquit, mecum diuinat-
ligio contemnitur, sit vobis circuitus ille annalis. Exinde
vltio diuina cōtumaces insequitur: Sine cessatione, sin-
vlla quiete, per dies & noctes, absq; cibo gyrabatur: Ni-
serū spectaculū, dum rotarētur gyrātes. Stupuere qui
viderant: Aliquot sancti viri interposita prece orabant
pro illis: nihil minus gyrabant. Sororē suā quidam ex-
tracturus de circulo gyrantum, brachium fertur eual-
fisse: illa perseverabat gyrans. Impressere altâ terra ve-
stigia, quod neceſſe fuit. Anno demum euoluto quie-
re. Maior pars spiritum efflauit. Pauci qui superfuere
recreati, insigni se pœnitentia macerârunt.

C A P V T

